

Arrest

nr. 252 941 van 16 april 2021
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VAN ASSCHE
Koning Albertlaan 128
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 3 december 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 9 november 2020 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 9 december 2020 met X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 januari 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 februari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat P. VAN ASSCHE verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. MISSEGHERS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekend partij dient op 18 september 2020 een visumaanvraag gezinshereniging in om haar Belgische echtgenoot alhier teervoegen. Op 9 november 2020 wordt de visumaanvraag geweigerd. Dit is de bestreden beslissing:

“Betrokkene kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art 40 van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Overwegende dat op datum van 18/09/2020 een visum maanvraag gezinshereniging ingediend werd op naam van D. H. (...), geboren op (...)2000, van Turkse nationaliteit, om in België haar echtgenoot Y. U. (...), geboren op (...)1995, van Belgische nationaliteit, te vervoegen.

Overwegende dat de familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg:

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet.

Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Overwegende dat ter staving van de bestaansmiddelen volgende documenten voorgelegd werden:

- Een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur (arbeider) dd. 15/01/2018 van Nido Alg. Ondern. NV op naam van de heer Y. U. (...), voor werk met aanvang op 15/01/2018.
- Een inschrijvingsblad voor nieuwe werknemers van Nido NV dd. 12/01/2018 op naam van de heer Y. U. (...).
- Loonfiches van werk voor Nido Alg. Ondern. NV op naam van de heer Y. U. (...) voor de periode van 05/2019 tot 05/2020.

Overwegende dat echter blijkt uit een consultatie van de gegevensbank Dolsis dat mijnheer Y. U. (...) niet meer werkzaam is voor Nido Alg. Ondern. NV sinds 09/10/2020. Hierdoor zijn de voorgelegde bewijsstukken niet meer actueel, waardoor de Dienst Vreemdelingenzaken geen correct beeld kan krijgen van de bestaansmiddelen van mijnheer in België. Er werd geen enkel bewijsstuk voorgelegd met betrekking tot de huidige bestaansmiddelen van betrokkene.

Bijgevolg kan DVZ zich niet uitspreken of mijnheer Y. U. (...) momenteel over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt daarnaast dat bij een aanvraag gezinshereniging de Belgische onderdaan moet aantonen "dat hij/zij beschikt over behoorlijke huisvesting die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in het artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgerlijk Wetboek".

Overwegende dat in dit verband de volgende bewijsstukken werden voorgelegd:

- Een akte van verkoop van een sociale woning dd. 23/08/2019 door de CVBA Sociale Bouw- en Kredietmaatschappij arrondissement Dendermonde aan de heer Y. U. (...) voor een woning gelegen in de (...) te Zele.
- Een akte van sociale hypotheaire kredietopening van de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen op naam van de heer Y. U. (...) in verband met een eengezinswoning met erbij horende grond gelegen in de (...) te Zele.
- Een theoretische aflossingstabel van het krediet van de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen dd. 06/09/2019.
- Een opmetingsplan dd. 25/06/2019 van een woning gelegen in de (...) te Zele.
- Een aangetekende brief dd. 16/12/2019 van Vastgoed Transacties aan de heer Y. U. (...).
- Een brief dd. 16/12/2019 van Vastgoed Transacties aan de heer Y. U. (...).

Overwegende dat uit het geheel van de voorgelegde documenten blijkt dat mijnheer Y. U. (...) een sociale woning zou aangekocht hebben gelegen in de (...) te Zele. Alle bewijsstukken uiteengezet hierboven hebben betrekking op de woning op dat adres. Overwegende dat echter uit een consultatie van het rijksregister blijkt dat mijnheer Y. U. (...) gedomicilieerd staat in de Kloosterstraat 43 te Zele. Er werd echter geen enkel bewijsstuk voorgelegd met betrekking tot de omstandigheden waarin mijnheer Y. U. (...) daar verblijft. We weten enkel door het voorgelegde uittreksel uit het bevolkingsregister met gezinssamenstelling dat er al 6 personen op dit adres verblijven. Overwegende dat DVZ zich, wegens het ontbreken van bewijsstukken van behoorlijke huisvesting met betrekking tot het adres waar

betrokkene daadwerkelijk gedomicilieerd staat, niet kan uitspreken over het feit of betrokkene al dan niet over voldoende huisvesting beschikt.

Overwegende dat ten gevolge van bovenstaande elementen niet wordt voldaan aan de voorwaarden tot de gezinshereniging.

Bijgevolg wordt het visum geweigerd.

Getekend voor de Minister, T. V. d. W. (...), Attaché

Motivatie:

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst uw aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw visumaanvraag geweigerd.

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht.

Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe visumaanvraag deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht.

De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen. De te vervullen voorwaarden en voor te leggen bewijsstukken kan u terugvinden op de website van de Dienst Vreemdelingenzaken (www.dofi.fgov.be).

Betrokkene kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; gewijzigd door de wet van 08/07/2011. De Belgische onderdaan heeft niet aangetoond dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt zoals bepaald in artikel 40ter, alinéa 2.

Betrokken(e) kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ; gewijzigd door de wet van 08/07/2011. De Belgische onderdaan legt geen bewijs voor dat hij/zij beschikt over behoorlijke huisvesting die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in het artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgelijk Wetboek.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In twee middelen wordt de schending aangevoerd van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel. De middelen luiden als volgt:

“EERSTE MIDDEL: Schending van artikel 40 ter, eerste lid, 1° Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980; Schending van het zorgvuldigheids-, redelijkheids-, evenredigheids- en motiveringsbeginsel;

(1) Geschonden bepalingen en beginselen

De bestreden beslissing aanvaardt de bewijzen van de referentiepersoon niet als bewijs van voldoende en stabiele bestaansmiddelen en als bewijs van voldoende huisvesting en meent dat de verzoekster daarom niet in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 40 Ter VW. Er worden twee onderscheiden subdelen in de negatieve motivering voorzien die geen van beide op zich, noch cumulatief de toets van de vermelde bepalingen en beginselen kunnen doorstaan. De motivering op de beide onderdelen schendt artikel 40 ter VW, juncto het zorgvuldigheidsbeginsel, redelijkheids-, evenredigheids- en motiveringsbeginsel (de materiële motiveringsverplichting) Het redelijkheidsbeginsel, ontwikkeld in de rechtspraak van de Raad van State en later erkend en bevestigd door uw Raad, houdt in dat de overheid bij het nemen van een beslissing alle betrokken belangen vooraf op redelijke wijze moet afwegen. Uit deze belangenafweging moet een juist evenwicht volgen tussen de draagwijdte van de administratieve handeling en het feit dat geleid heeft tot het stellen van de administratieve handeling. Het redelijkheidsbeginsel begrenst de uitoefening van de discretionaire beslissingsbevoegdheid van de overheid. De redelijkheid vereist volgens de rechtspraak van de Raad dat de overheid de bestreden beslissing heeft afgewogen aan de hand van werkelijk bestaande feiten, waarvan zij zich een duidelijke

voorstelling heeft kunnen vormen en die van zulke aard zijn dat zij de genomen beslissing naar recht en redelijkheid kunnen dragen. Het redelijkheidsbeginsel is niet van toepassing indien de overheid een gebonden bevoegdheid heeft, *quod non in casu*. Een schending veronderstelt dat de overheid bij nemen van haar beslissing kennelijk onredelijk heeft gehandeld, met andere woorden dat zij op evidente wijze een onjuist gebruik van haar beleidsvrijheid heeft gemaakt (Rvst., Verwimp, nr. 82.011, 9 augustus 1999). Het beginsel kan niet verantwoorden dat dwingende wettelijke of decretale bepalingen terzijde worden geschoven (Schaevebeke, nr. 204.496 28 mei 2010; Vanderauwera, nr. 193.926 van 8 juni 2009; nv Benoot Hedwig, nr. 130.722 van 27 april 2004). Het evenredigheidsbeginsel, ook wel proportionaliteitsbeginsel genoemd, is een verdere invulling van het redelijkheidsbeginsel. Dit impliceert dat elk overheidshandelen evenwichtig moet zijn, dat daarin geen wanverhoudingen mogen bestaan en dat er door zo een handelingen aanvaardbare relaties tot stand moeten worden gebracht. Een wanverhouding herleidt een dergelijk optreden tot een onredelijke handeling. Het evenredigheidsbeginsel geldt tussen de bestuurlijke overheden onderling of tussen de bestuurlijke overheden en hun ambtenaren of rechtsonderhorigen. De bestuurlijke overheid mag aan de rechtsonderhorigen geen onevenredige lasten of beperkingen opleggen. In redelijkheid aanvaardbare lasten of beperkingen kunnen wel worden opgelegd. Het zorgvuldigheidsbeginsel kan omschreven worden als een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur dat de overheid verplicht zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk geïnventariseerd en gecontroleerd worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen en de betrokken belangen zorgvuldig inschat en afweegt, d.w.z. dat particuliere belangen niet nodeloos worden geschaad. Het zorgvuldigheidsbeginsel dringt zich op zowel aan de burger als aan de bevoegde overheid.

1. Procedurele zorgvuldigheid (voorbereiding beslissing)

- *Zorgvuldige voorbereiding van een bestuurshandeling*
- *Beslissing moet steunen op correcte feitenvinding (bv. via naleven hoorplicht, bv. advies deskundigen ter informering om met kennis van zaken een beslissing te nemen - onvolledig dossier = schending zorgvuldigheidsbeginsel, zie RvS. nr. 119.444 van 15 mei 2003)*

2. Materiële zorgvuldigheid (besluitvorming)

- *Alg: Bestuur moet zich bij het uitoefenen van haar taak onthouden om de belangen van de bij de beslissing betrokken partijen niet onnodig en op een onredelijke wijze te schaden door onzorgvuldig te handelen. (DUK. W., Inleiding tot het bestuursrecht, 1988. p. 93)*
- *Nauwgezette belangenafweging ten grondslag (RvS. nr. 188.987 van 18 december 2008)*
- *Afdoend en volledig onderzoek van het concrete geval voeren om tot beslissing te komen. Een zeer snelle, louter routineuze en administratieve afwikkeling van zaken kan in het licht van het zorgvuldigheidsbeginsel problematisch zijn (RvS. nr. 101.544 van 6 december 2011) juncto*
- *Het onderzoek van het bestuur dient zonder vooringenomenheid te geschieden (RvS. nr. 93745 6 maart 2001)*

De voormelde beginselen, gecombineerd met artikel 40 Ter VW en juncto de materiële motiveringsverplichting die rust op de verwerende partij wordt op schromelijke wijze geschonden in de bestreden beslissing.

(2) Eerste onderdeel: voldoende bestaansmiddelen

De heer Y. (...) werkte tot voor kort bij NIDO ALG. ONDERN. NV waar hij op 15 januari 2018 begonnen was met een contract voor onbepaalde duur. Hiervan werden loonfiches voorgelegd voor de periode van mei 2019 tot mei 2020 (12 maanden). Verzoekende partij diende haar aanvraag in op 18 september 2020. Er was op dat moment nog geen sprake van een nieuwe betrekking voor meneer Y. (...) waardoor dergelijke stukken de enige beschikbare en relevante documenten waren. De nieuwe overeenkomst kon nog niet voorgelegd worden, want werd pas later getekend. Op 9 oktober 2020 werd de arbeidsovereenkomst bij NIDO ALG. ONDERN. NV evenwel beëindigd aangezien betrokkene op 28 september 2020 een nieuwe overeenkomst voor onbepaalde duur was aangegaan bij MARBO PROJECT BVBA, ingaand op 19 oktober 2020. De bestreden beslissing stelt dat de voorgelegde stukken betrekking hebben op de inkomsten van mei 2019 - mei 2020 en dus niet voldoende recent zijn. Er wordt zonder enige verdere verduidelijking of toelichting gezegd dat deze niet aanvaard kunnen worden ter staving van de huidige bestaansmiddelen. Deze 'motivering' dewelke niet meer is dan een standaardzin, kan niet als redelijk, proportioneel, zorgvuldig of pertinent worden beschouwd.

Betrokkene kreeg na het voorleggen van de stukken NOOIT enige opmerking over de onvolledigheid van de stukken. Er werd hem evenmin een brief gestuurd met het verzoek tot aanvulling of verduidelijking, laat staan actualisering. Er wordt enkel verwezen naar het feit dat de arbeidsovereenkomst van meneer Y. (...) bij NIDO ALG. ONDERN. NV op 9 oktober 2020 een einde nam en betrokkene aldus niet over voldoende bestaansmiddelen beschikt. Dit zou blijken uit een opzoeking, waar de referentiepersoon als werkloos stond. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat op het ogenblik van de aanvraag de verzoekende partij geen andere arbeidsovereenkomst kon voorleggen. De nieuwe overeenkomst werd pas getekend op 28 september 2020. Daarenboven kan er van een zorgvuldige overheid verwacht worden dat zij bij discussie of wijziging of onduidelijkheid bijkomende stukken opvraagt (zoals gebruikelijk is) en waaromtrent een wettelijke basis bestaat. Verweerder deed in het licht van zijn zorgvuldige feitenvinding niet de moeite om het bewijs te vragen of de huidige inkomsten nog steeds dezelfde waren en dit in tegenstelling tot andere dossiers waar dit per brief wordt opgevraagd; quod non in casu. Er wordt zonder meer gemeld dat op grond van eenzijdige opzoekingen de bewijzen als achterhaald en niet actueel worden gezien. De verweerder getroost zich niet om te wachten met een beslissing tot er een 'tegenindicatie' zou zijn, om dan zonder toelichting of verzoek tot actualisering over te gaan tot het weigeren van de visumaanvraag. Van een zorgvuldige overheid kan anders worden verwacht, wanneer zij zaken vaststelt die strijden met het dossier. Het eerste onderdeel is dus gegrond.

(3) Tweede onderdeel: voldoende huisvesting

De bestreden beslissing verklaart dat er wegens het ontbreken van bewijsstukken van behoorlijke huisvesting met betrekking tot het adres waar betrokkene daadwerkelijk gedomicilieerd staat, niet kan worden geoordeeld over het feit of betrokkene al dan niet over voldoende huisvesting beschikt. De referentiepersoon kocht een huis in de (...) te Zele om met zijn echtgenote in te trekken. Hij stond evenwel nog gedomicilieerd op het adres van zijn ouders waar hij samen met zijn broer en twee zussen woonden. Hij diende een inschrijvingsaanvraag in op zijn nieuwe adres waar tot op heden nog geen politie langs kwam voor woonstcontrole ter bevestiging, ook niet ten tijde van de beslissing, dit deels door de Corona beperkingen. In dit verband werden de volgende bewijsstukken voorgelegd:

- Een akte van verkoop van een sociale woning dd. 23 augustus 2019 door de CVBA Sociale Bouwen Kredietmaatschappij arrondissement Dendermonde aan de heer Y. Ü. (...) voor een woning gelegen in de (...) te Zele.
- Een akte van sociale hypothecaire kredietopening van de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal wonen op naam van de heer Y. Ü. (...) in verband met een eengezinswoning met erbij horende grond gelegen in de (...) te Zele.
- Een theoretische aflossingstabel van het krediet van de Vlaamse Maatschappij voor sociaal Wonen dd. 6 september 2019.
- Een opmetingsplan dd. 25 juni 2019 van Vastgoed Transacties aan de heer Y. Ü. (...).
- Een brief dd. 16 december 2019 van Vastgoed Transacties aan de heer Y. Ü. (...).

Uit het geheel van het voorgaande werd er beslist dat er wegens het ontbreken van bewijsstukken van behoorlijke huisvesting met betrekking tot het adres waar betrokkene gedomicilieerd staat, niet kan worden geoordeeld over het feit of betrokkene al dan niet over voldoende huisvesting beschikt. Hiermee voegt de verwerende partij in de bestreden beslissing een voorwaarde die niet in de wet voorzien is. Een domicilie is geen vereiste; een voldoende huisvesting wel; zonder vereiste van domicilie. Alleen al om deze reden is de bestreden beslissing onwettig en strijdig met de voormelde bepaling van artikel 40ter eerste alinea VW. Wanneer een situatie evenwel niet volledig duidelijk is op basis van de voorliggende documenten, kan er van een zorgvuldige overheid verwacht worden dat zij een verduidelijking, actualisering of indien nodig, bijkomende stukken opvraagt. Zonder ook maar enige opmerking of vorm van contact met de verzoekende partij en haar echtgenoot werd er een weigeringsbeslissing opgemaakt. Dit terwijl betrokkenen weldegelijk voldoen aan de voorwaarden van de vreemdelingenwet wat alles behalve strookt met het redelijkheidsbeginsel. De informatie had eenvoudigweg kunnen worden aangevuld en door dit niet te doen, of geen uitleg te vragen, kwam de overheid niet tot een zorgvuldig overwogen, pertinente en juiste beoordeling. Het tweede onderdeel is gegrond."

2.2. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht treedt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het redelijkheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel leggen aan de bestuurlijke overheid de verplichting op om bij de uitoefening van haar wettelijke bevoegdheid redelijk te werk te gaan. Een schending van voornoemde beginselen kan slechts worden vastgesteld wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot een bepaalde beslissing is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men dus voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is. Deze beginselen staan de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

De schending van de materiële motiveringsplicht, van het redelijkheidsbeginsel en van het evenredigheidsbeginsel wordt onderzocht in het licht van de toepasselijke bepalingen van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing is gebaseerd op artikel 40ter van de Vreemdelingenwet dat stelt dat de verzoekende partij moet aantonen dat de referentiepersoon beschikt over:

1° stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen

2° over voldoende huisvesting die hem in staat stelt zijn familielid of familieleden die hem vergezellen of zich bij hem voegen te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden opgelegd aan een onroerend goed dat als hoofdverblijfplaats wordt verhuurd

3° over een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt.

Op de verzoekende partij rust de bewijslast dat aan de voormelde voorwaarden voldaan is en zij dient alle relevante stukken en elementen aanbrengen zodat verweerder kan beoordelen zij voldoet aan de wettelijke voorwaarden van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet. De verplichting die rust op de verzoekende partij kadert bijgevolg in de wederkerige zorgvuldigheidsverplichting (RvS 28 april 2008, nr. 182.450).

Het redelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer men op zicht van de motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, men moet voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is. Het redelijkheidsbeginsel staat de rechter niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te vinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

De bestreden beslissing steunt op twee motieven om de aanvraag af te wijzen: enerzijds op het gegeven dat de verzoekende partij niet-actuele gegevens heeft overgemaakt over de tewerkstelling van haar echtgenoot, anderzijds het niet afdoende bewijzen van behoorlijke huisvesting.

Uit de lezing van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet blijkt dat de verzoekende partij bewijzen moet voorleggen dat zij beschikt over stabiel, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen en dat zij moet aantonen over een behoorlijke huisvesting te beschikken. Deze twee voorwaarden zijn cumulatief, wat

met zich meebrengt dat bij niet vervulling van één dezer voorwaarden niet wordt voldaan aan de vereisten van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet.

De regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen (RvS 23 september 2002, nr. 110.548). Dit betekent dat de stukken waarop het bestuur zich kan baseren voor het nemen van de bestreden beslissing zich in het administratief dossier moeten bevinden, of ten laatste vóór het nemen van de bestreden beslissing aan het bestuur moeten worden overgemaakt. De Raad zou zijn bevoegdheid te buiten gaan door bij zijn wettigheidstoetsing rekening te houden met stukken die dateren van na de bestreden beslissing (RvS 18 juni 2009, nr. 194.395).

De nieuwe arbeidsovereenkomst van de referentiepersoon die volgens de verzoekende partij zou dateren van 28 september 2020 werd niet aan de verwerende partij kenbaar gemaakt vóór het nemen van de bestreden beslissing. De verzoekende partij had dus in het kader van de wederkerige zorgvuldigheidsplicht deze arbeidsovereenkomst, ruimschoots voor het nemen van de bestreden beslissing, kunnen overmaken. Op die wijze had het bestuur de nieuwe arbeidsovereenkomst en loon van de verzoeker kunnen kennen en ermee rekening kunnen houden. Verweerder had geen enkel financieel gegeven over de nieuwe tewerkstelling van de referentiepersoon. Nochtans had deze arbeidsovereenkomst tijdig kunnen meegedeeld worden door de verzoekende partij. Bijgevolg oordeelt de bestreden beslissing correct als volgt: *“Overwegende dat echter blijkt uit een consultatie van de gegevensbank Dolsis dat mijnheer Y. U. (...) niet meer werkzaam is voor Nido Alg. Ondern. NV sinds 09/10/2020. Hierdoor zijn de voorgelegde bewijsstukken niet meer actueel, waardoor de Dienst Vreemdelingenzaken geen correct beeld kan krijgen van de bestaansmiddelen van mijnheer in België. Er werd geen enkel bewijsstuk voorgelegd met betrekking tot de huidige bestaansmiddelen van betrokkene. Bijgevolg kan DVZ zich niet uitspreken of mijnheer Y. U. (...) momenteel over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt.”*

Het motief over de bestaansmiddelen van de referentiepersoon volstaat om de bestreden beslissing te dragen, zodat de kritiek van de verzoekende partij op het motief aangaande de huisvesting slechts kritiek op een overtollig motief betreft en op zich geen afbreuk kan doen aan de wettigheid van de bestreden beslissing.

De Raad stelt vast, na de bespreking hierboven en in het kader van zijn wettigheidstoezicht, dat de gemachtigde in redelijkheid tot de door hem gedane vaststelling is gekomen en er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die onverenigbaar zijn met die vaststelling. De bestreden beslissing kan niet onwettig worden bevonden. De schending van het redelijkheids- en proportionaliteitsbeginsel wordt niet aangetoond.

De twee middelen zijn niet gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien april tweeduizend eenentwintig door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC